

дава за нови 50 хиледи фунт. стерлинги. Туй количество щѣше да бѫде като притурки на понапрѣшнитѣ 10 хиледи фунт. стерлинги които бѣхѫ събрани по негово предложение. Съ тѣзи пари той нареди една правилно образувана войска. Предѣлите на Пенсилвания бѣхѫ отворени на нападанията на диваците, които удряхѫ връзъ колонистите, убивахѫ ги, одирахѫ имъ кожата и съсиравахѫ тѣхните жилища. За туй Франклину бѣше поражано да защити колонията посредствомъ редъ крѣости. Сговаренъ на всичко Франклинъ тръгнал къмъ С. Западъ на чело на 500 души сълдати, обрѣжени съ пушки и съ топори. На педесета година отъ раждането си, при всичката вѣрность на януарското време въ 1756 година, Франклинъ расположи станъ подъ дѣжда и снѣга и самъ-си станѫ генералъ и инженеринъ. Той погна индийците, отдалечи ги и тури въ разни мѣста и на прилични растояния три крѣости, които взаимно поддържаха една друга. Въ тѣзи крѣости, направени отъ вѣрлини и обградени съ обкови и плетове, той оставилъ единъ малъкъ гарнизонъ подъ началството на полковника Клафама, межъ вѣщъ и опитенъ въ боя съ диваците. Туй назначение, предложено нему и отхвърлено отъ него въ 1742 година бѣше прието въ 1756 година. Той направи прегледъ на 1200 сълдати, добре облѣчени и обрѣжени отъ пламенно усърдие за дѣлото и отъ гордостъ за своя началникъ. Но Британското правительство, като имаше йоще недовѣrie къмъ колониите, унищожи билитѣ, чрезъ които са позволяваше да са нареди постоянна войска.